

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lag om ändring av naturvårdslagen och lagen om enskilda vägar

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 236/1998 rd med förslag till lag om ändring av naturvårdslagen och lagen

om enskilda vägar. Riksdagen, som i ärendet mottagit miljöutskottets betänkande nr 9/1998 rd, har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 53 § 3 och 4 mom., 65 § 1 mom. och 66 § 1 mom. samt *fogas* till 53 § ett nytt 5 mom. som följer:

53 §

Statens ersättningskyldighet

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om för rättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 4 mom. göras hos den behöriga lantmäteribyrån. När ersättningen fastställs skall lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter iakttas. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område skall betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då områdets ägare hos lantmäteribyrån har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

Om ett beslut i ett tillståndsärende som fattats med stöd av 66 § 1 mom. begränsar användningen av fastigheten så att detta för områdets ägare eller innehavaren av särskil-

da rättigheter har de följdverkningar som avses i 1 mom., och om det inte hade funnits andra hinder för att bevilja tillståndet, är staten skyldig att ersätta olägenheten om detta yrkas. Rätt till ersättning föreligger dock inte när olägenheten

1) orsakas av att en ansökan om tillstånd att avvika från vattenlagens (264/1961) förbud mot förorening, ändring eller stängning avslås,

2) orsakas av att en ansökan om ett i lagen om miljötillståndsförfarande (735/1991) avsett tillstånd avslås,

3) orsakas av att en i gruvlagen (503/1965) avsedd utmålsansökan avslås,

4) orsakas av att ett inlösningstillstånd enligt lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter förvägras, eller

5) åsamkas staten, kommunen eller en samkommun.

Om ersättning för olägenhet som orsakas av att ett tillstånd enligt byggnadslagen (370/1958) eller marktäktslagen (555/1981)

förvägras bestäms särskilt. I 11 § skogslagen bestäms på vilket sätt den i 10 § angivna särskilda förpliktelsen som gäller användningen av skogarna skall göras skälig.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan i sig, eller i samverkan med andra projekt eller planer, sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket för vilkas skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, skall den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dess konsekvenser, om inte det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) skall tillämpas på projektet. Detsamma gäller ett sådant projekt

eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området.

66 §

Beviljande av tillstånd samt godkännande och fastställande av planer

En myndighet får inte bevilja tillstånd att genomföra ett projekt eller godkänna eller fastställa en plan, om bedömnings- och utlåntandeförfarandet enligt 65 § 1 och 2 mom. visar att projektet eller planen betydligt försämrar de naturvärden för vilkas skydd området införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag**om ändring av lagen om enskilda vägar**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen den 15 juni 1962 om enskilda vägar (358/1962) en ny 7 a § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

7 a §

Om byggandet av en väg betydligt försämrar de naturvärden på grund av vilka ett område har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, som nämns i naturvårdslagen (1096/1996), och om inga hinder för byggandet av vägen annars skulle föreligga, skall den som saken gäller i samråd med den behöriga regionala miljöcentralen

försöka finna ett sådant alternativ till byggandet av vägen där olägenheterna blir så små som möjligt på ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som införlivats i nätverket. Om det inte är möjligt att till skäliga merkostnader bygga vägen så att detta på ett tillfredsställande sätt tjänar användarens behov, är staten, om så yrkas, skyldig att ersätta olägenheten eller lösa in det område för vilket ansökan om grundande av vägrätt har lämnats in.

Ersättande av den olägenhet enligt 1 mom. som orsakas av att vägen över huvud inte

kan byggas eller inlösning av ifrågavarande
område handläggs och avgörs enligt 53 §
3 mom. naturvårdslagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 3 februari 1999

